

Σκέλος γ':

Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τα άρθρα 10, 19 και 36, παράγραφος 6, του κανονισμού 6/2002 εκτιμώντας ότι τα άρθρα αυτά συνεπάγονται ότι ο δικαιούχος καταχωρισμένου υποδείγματος δύναται να απαγορεύσει σε τρίτους τη χωρίς τη συγκατάθεσή του χρήση, σε όλα τα είδη προϊόντων, υποδείγματος του οποίου αυτός είναι δικαιούχος καθώς και κάθε υποδείγματος το οποίο δεν δημιουργεί στον συνετό χρήστη άλλη συνολική εντύπωση.

Δεύτερος λόγος αναίρεσως

Το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια του ελέγχου νομιμότητας αποφαινόμενο όπως αποφάνθηκε στην τελευταία περίοδο της σκέψεως 137 της αποφάσεώς του και ως εκ τούτου παρέβη το άρθρο 61 του κανονισμού 6/2002.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Commissione Tributaria Regionale di Roma (Ιταλία) στις 16 Ιουλίου 2015 – Mercedes Benz Italia SpA κατά Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Υπόθεση C-378/15)

(2015/C 337/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Regionale di Roma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Mercedes Benz Italia SpA

Εφεσίβλητη: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως, για τους σκοπούς ασκήσεως του δικαιώματος εκπτώσεως, αντιβαίνουν στην ερμηνεία των άρθρων 168, 173, 174 και 175 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (¹), η οποία έχει ως άξονα τις αρχές της αναλογικότητας, της αποτελεσματικότητας και της ουδετερότητας, όπως αυτές έχουν στο δικαίο της Ένωσης, η ιταλική ρύθμιση (και ειδικότερα, τα άρθρα 19, παράγραφος 5, και 19-bis του προεδρικού διατάγματος 633/1972) και η πρακτική της εθνικής φορολογικής αρχής, οι οποίες επιβάλλουν να γίνεται αναφορά στη σύνθεση του κύκλου εργασιών του επιχειρηματία, επίσης για τον προσδιορισμό των λεγόμενων παρεπόμενων πράξεων, χωρίς να προβλέπουν μέθοδο υπολογισμού στηριζόμενη στη σύνθεση και στον πραγματικό προορισμό των αποκτήσεων και αντικατοπτρίζουσα αντικειμενικά το πραγματικό μέρος των δαπανών που είναι καταλογιστέο σε κάθε μία από τις δραστηριότητες —φορολογητέες και μη φορολογητέες— που ασκεί ο υποκείμενος στον φόρο;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).